

gen Forandring blev nødvendig, og dersom det Ublast til en Forfatning, der i dette Dieblit er under Forhandling paa et andet Sted, og som paatænkes at skulle afløse, ikke blot Forfatningen af 18de November 1863, men ogsaa Grundloven af 5te Juni 1849, skulde blive ophøiet til Lov, hvorledes stiller Sagen sig saa? Den stiller sig da saaledes, at der maaskee er een Bestemmelse, i Henseende til hvilken der kunde være Grund til at puste og ligesom frem for forudsætte en Forandring, dersom betydeligere Landstrækninger bleve lagte ind under Grundloven, men paa den anden Side er Ublastet dog affattet saaledes, at der ikke er nogen Nødvendighed derfor. Jeg tænker herred paa Paragraphen om Landstingets Sammensætning, som nævner et bestemt Antal Medlemmer af Landstinget, og man vilde ganske vist, dersom betydeligere Landsdele kom ind under Kongerigets Grundlov, sige, at det var naturligt og forudsætte, at Tallet blev rettet eller forhøiet, men der er i og for sig ingen Nødvendighed derfor. Dersom man altsaa vilde fastholde den Være, at det skulde være det Charakteristiske for, hvorvidt en Grundlovsbestemmelse er nødvendig eller ikke, om der skal skee en Forandring i Tal eller i positive Bestemmelser i Grundloven, vilde man kunne komme til det Resultat at sige, at en Regjering, der, samtidigt med at forcere Inddragelsen af betydelige Lande under Grundloven, vilde gaae loyalt tilværks og derfor vilde foreslaae en Forandring i Tallet 67 i den eller den Paragraph af Grundloven, maatte bringe Sagen til grundlovmæssig Behandling paa Rigsdagen, men den Regjering derimod, hvem det var om at gjøre, at bringe disse nye Landsdele ind under Grundlovens Herredømme uden at fremkalde en Grundlovsforhandling, behøvede blot at lade denne Paragraph være uforandret, og altsaa forsaavidt at frembringe en yderligere Forandring i de Forudsætninger, der have ligget til Grund for Grundloven, ved at lade Tallet 67 blive gjældende for Fremtiden, uagtet det territoriale Omraade var forandret. Mig forekommer det, at det overhovedet er en skæv Opfattelse at sige, at det Spørgsmaal, om en ny Bestemmelse, der vedrører det forfatningsmæssige Liv, skal kræve forfatnings-

mæssig Behandling eller ikke, skal beroe paa, om et Tal, et Bogstav eller et enkelt Stykke i Grundloven forandres. Det er mig aldeles klart, at man kan tænke sig saadanne Forandringer i Grundlovens territoriale Omraade, at det hele forfatningsmæssige og constitutionelle Liv, som finder sit Udtryk gennem den, aldeles vilde forandres. Det kan — for at følge det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) — efter min Mening slet ikke være tvivlsomt, at det hele Folketiv, det hele constitutionelle, forfatningsmæssige Liv her i Kongeriget, som vi nu i dette Dieblit have, vilde blive væsentligt forandret, dersom vi tænke os siddende her i denne Sal ved Siden af os flere højste Medlemmer. Det Charakteristiske ved det Forfatningsliv, hvorom der da vil blive Spørgsmaal, vil være et Andet end ved det, Kongeriget for Dieblittet fører; men derfor forekommer det mig ogsaa, at saadanne nye Bestemmelser, der ville kunne faae en væsentlig Indflydelse paa hele det forfatningsmæssige Liv, fuldkommen saa meget maa kunne gjøre Krav paa at faae en forfatningsmæssig Behandling, som hvor Sagen kun dreier sig om at røre ved Bogstaver eller et enkelt Tal i Grundloven. Der findes desuden i denne en Bestemmelse, som synes at tale for min Anskuelse. Som bekendt, udfordres der, efter Grundloven af 5te Juni 1849 i dens oprindelige Skikkelse, for at faae Indfødsret, at der skal vedtages en Lov derom, og jeg maa gjøre opmærksom paa, at det dog i og for sig vilde være besynderligt, om der skulde kræves Mere for at faae Indfødsret, end for overhovedet at opnaae Indbegrebet af alle de statsborgerlige Rettigheder, hvorfor Indfødsretten kun er en enkelt Forudsætning. Dersom man følger det ærede Ministerium, kan man ved en simpel Beslutning give hele store Districters Beboere fuld constitutionel Ret efter den danske Grundlov; men til at give en enkelt af disse Indfødsret, kræves der en Lov, men der er dog den Forskjel mellem, hvad der formelt udfordres til en Lovs Istandbringelse, og hvad der udfordres til Istandbringelsen af en blot Beslutning, at en saadan, saaledes som vi see, kan vedtages ved en dobbelt Behandling i Rigsdagens to Afdelinger, medens der til at frembringe en